

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่..... ๐๐๔๘
วันที่ - 1 ก.ย. 2548 ๑๔๑

ที่ กค 0607/ 16143 /ด

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กรุงเทพฯ 10400

๖ สิงหาคม 2548

เรื่อง เสนอร่างกฎหมายตามแผนพัฒนากฎหมายของกรมสรรพสามิต

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ร่างพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่..) พ.ศ. จำนวน 1 ฉบับ
 2. ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่..) พ.ศ. จำนวน 1 ฉบับ
 3. ร่างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่..) พ.ศ. จำนวน 1 ฉบับ
 4. ร่างกฎกระทรวง จำนวน 8 ฉบับ
 5. บันทึกวิเคราะห์สรุป จำนวน 20 ชุด

1. เรื่องเดิม

ตามที่นายกรัฐมนตรีได้มีนโยบายในการชำระกฎหมายทั้งระบบ เพื่อเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนากฎหมาย เพื่อให้ศึกษาและเสนอแนะการยกเลิกและปรับปรุงกฎหมายทั้งระบบ เพื่อให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและการพัฒนาของประเทศ และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 28 ธันวาคม 2547 อนุมัติกระบวนการพัฒนากฎหมายโดยกำหนดให้กระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐทุกแห่ง จัดทำแผนการพัฒนากฎหมายของแต่ละส่วนราชการ โดยคณะรัฐมนตรีได้กำหนดกรอบนโยบายในการดำเนินการในหลักการ 3 ประการ 15 แนวทาง กระทรวงการคลังจึงจัดทำแผนพัฒนากฎหมายบูรณาการของกระทรวงการคลัง ประจำปี 2548 และส่งไปให้กรมสรรพสามิตดำเนินการในส่วนของแผนพัฒนากฎหมายของกรมสรรพสามิต รวมทั้งแผนพัฒนากฎหมายเพิ่มเติมตามข้อเสนอของคณะเจรจาข้อตกลงและการประเมินการพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ คณะที่ 2 ซึ่งกรมสรรพสามิต ได้ดำเนินการในส่วนของแผนพัฒนากฎหมายของกรมสรรพสามิตรวมทั้งแผนพัฒนากฎหมายเพิ่มเติมตามข้อเสนอของ

คณะเจรจาข้อตกลงและการประเมินการพัฒนานกฎหมายของส่วนราชการ คณะที่ 2 แล้ว โดยเห็นควรปรับปรุงแก้ไขกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ จำนวน 3 ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่..) พ.ศ. และอนุบัญญัติในระดับกฎกระทรวง จำนวน 8 ฉบับ

2. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

เนื่องจากคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติกระบวนการพัฒนานกฎหมาย โดยกำหนดให้กระทรวง กรม รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐทุกแห่ง จัดทำแผนพัฒนานกฎหมาย ของส่วนราชการภายใต้กรอบนโยบายการดำเนินการในหลักการ 3 ประการ 15 แนวทาง นั้น กรมสรรพสามิตจึงเสนอแผนพัฒนานกฎหมายของกรมสรรพสามิต เพื่อเสนอการปรับปรุงกฎหมายแก้ไขกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติ จำนวน 3 ฉบับ คือ ร่างพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่..) พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่..) พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่..) พ.ศ. และอนุบัญญัติในระดับกฎกระทรวง จำนวน 8 ฉบับ ซึ่งในการเสนอการปรับปรุงกฎหมายทั้งหมด จำเป็นจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

3. ความเร่งด่วนของเรื่อง

การปรับปรุงกฎหมายตามแผนพัฒนานกฎหมายของกรมสรรพสามิต จะต้องเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ภายในปี พ.ศ.2548

4. สาระสำคัญของเรื่อง

การเสนอการปรับปรุงกฎหมายตามแผนพัฒนานกฎหมายของกรมสรรพสามิต มีสาระสำคัญในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ดังนี้

4.1 ร่างพระราชบัญญัติไฟ (ฉบับที่..) พ.ศ. เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบแนวทางการพัฒนานกฎหมาย ตามหลักการที่ 1 แนวทางที่ 1 โดยเสนอยกเลิกมาตรา 12 ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา 238

4.2 ร่างพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่..) พ.ศ. เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบแนวทางการพัฒนานกฎหมายตามหลักการที่ 2 แนวทางที่ 8 โดยเสนอปรับปรุงแก้ไขกฎหมายใน 2 ประเด็น คือ

(1) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม” (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 4)

(2) แก้ไขเพิ่มเติมหลักการในการประกาศมูลค่าสินค้า เพื่อถือเป็นเกณฑ์ ในการคำนวณภาษี ทั้งกรณีสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร และสินค้าที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 8)

4.3 ร่างพระราชบัญญัติยาสูบ (ฉบับที่..) พ.ศ. เพื่อให้สอดคล้องกับ กรอบแนวทางการพัฒนากฎหมายตามหลักการที่ 2 แนวทางที่ 8 โดยเสนอปรับปรุงแก้ไข กฎหมายใน 3 ประเด็น คือ

(1) เพิ่มบทนิยามคำว่า “ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมยาสูบ” (แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา 4)

(2) แก้ไขเพิ่มเติมหลักการในการประกาศมูลค่ายาเส้น หรือยาสูบ เพื่อถือเป็น เกณฑ์ในการคำนวณภาษี ทั้งกรณียาเส้นและยาสูบที่ทำในราชอาณาจักร และยาเส้นและยาสูบ ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 5 ตร.)

(3) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจในการประกาศราคายาสูบ ให้สามารถประกาศ ราคาขั้นต่ำและราคาขั้นสูงได้ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา 23)

4.4 กฎหมายระดับอนุบัญญัติที่ออกตามพระราชบัญญัติฉบับต่าง ๆ ถูกจัดให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบแนวทางการพัฒนากฎหมายตามหลักการที่ 3 แนวทางที่ 13 โดยเสนอยกเลิกกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติต่าง ๆ รวมทั้งสิ้น 113 ฉบับ และได้ นำหลักการตามกฎหมายกระทรวงดังกล่าว มาปรับปรุง รวบรวม และจัดหมวดหมู่ เพื่อสะดวกต่อการ นำมาใช้ ซึ่งเหลือจำนวนเพียง 8 ฉบับ คือ

4.4.1 ร่างกฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามความ ในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 พ.ศ. เพื่อนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ซึ่งปัจจุบันกำหนดไว้ในกฎกระทรวง หลายฉบับมารวมจัดหมวดหมู่ไว้ในฉบับเดียวกันให้สะดวกต่อการนำมาใช้งาน และยกเลิกการ กำหนดให้สถานบริการประเภทสนามแข่งม้าและสนามกอล์ฟ เป็นกิจการที่มีสิทธิได้รับยกเว้นภาษี เนื่องจากมีการขอยกเว้นภาษีโดยใช้สิทธิในการบริจาคให้แก่องค์การสาธารณกุศลจำนวนมาก

4.4.2 ร่างกฎกระทรวง ว่าด้วยการกำหนดลักษณะแสดมปีและเครื่องหมาย แสดงการเสียภาษี พ.ศ. เพื่อนำลักษณะแสดมปีและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี ซึ่งปัจจุบัน กำหนดไว้ในกฎกระทรวงหลายฉบับมารวมจัดหมวดหมู่ไว้ในฉบับเดียวกันให้สะดวกต่อการนำมาใช้งาน

4.4.3 ร่างกฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามความในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 พ.ศ. เพื่อนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามความในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 ซึ่งปัจจุบันกำหนดไว้ในกฎกระทรวงหลายฉบับ มารวมจัดหมวดหมู่ไว้ในฉบับเดียวกันให้สะดวกต่อการนำมาใช้งาน

4.4.4 ร่างกฎกระทรวงกำหนดชนิดสุรา อัตรากาสิโนสุรา และอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามความในพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. 2493 พ.ศ. เพื่อนำชนิดของสุรา อัตรากาสิโนสุรา และอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งปัจจุบันกำหนดไว้ในกฎกระทรวงหลายฉบับ มารวมจัดหมวดหมู่ไว้ในฉบับเดียวกันให้สะดวกต่อการนำมาใช้งาน

4.4.5 ร่างกฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 พ.ศ. เพื่อนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งปัจจุบันกำหนดไว้ในกฎกระทรวงหลายฉบับ มารวมจัดหมวดหมู่ไว้ในฉบับเดียวกันให้สะดวกต่อการนำมาใช้งาน

4.4.6 ร่างกฎกระทรวง ว่าด้วยค่าธรรมเนียมและค่าแสตมป์ยาสูบ ตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 พ.ศ. เพื่อนำค่าธรรมเนียมและค่าแสตมป์ยาสูบ ตามความในพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งปัจจุบันกำหนดไว้ในกฎกระทรวงหลายฉบับ มารวมจัดหมวดหมู่ไว้ในฉบับเดียวกันให้สะดวกต่อการนำมาใช้งาน

4.4.7 ร่างกฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามความในพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช 2486 พ.ศ. เพื่อนำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามความในพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช 2486 ซึ่งปัจจุบันกำหนดไว้ในกฎหมายลำดับรองหลายฉบับ มารวมไว้ในฉบับเดียวกันให้สะดวกต่อการนำมาใช้งาน

4.4.8 ร่างกฎกระทรวง ว่าด้วยการกำหนดค่าธรรมเนียมการประทับตราไฟ ตามความในพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช 2486 พ.ศ. เพื่อนำการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสำหรับการประทับตราไฟมากำหนดไว้ต่างหากจากหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการบริหารจัดการเก็บตามความในพระราชบัญญัติไฟ พุทธศักราช 2486

5. ประเด็นของปัญหาที่ต้องการให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

ในการเสนอร่างกฎหมายตามแผนพัฒนากฎหมายของกรมสรรพสามิต ตาม 4. เป็นการเสนอการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ และระดับกฎกระทรวง โดยเป็นการแก้ไขในสาระสำคัญหลายประการ ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดโดยคณะรัฐมนตรี ซึ่งต้องเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ฉะนั้น กระทรวงการคลังจึงขอเสนอร่างกฎหมายตามแผนพัฒนากฎหมายของ
กรมสรรพสามิต พร้อมด้วยบันทึกวิเคราะห์สรุปประกอบการเสนอร่างกฎหมายดังกล่าว จำนวน
20 ชุด มาเพื่อโปรดพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายทนง พิทยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมสรรพสามิต

โทร. 0 2668 6605

โทรสาร 0 2668 6605

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างกฎกระทรวง ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527
พ.ศ.

หลักการ
เพื่อลดจำนวนกฎกระทรวงที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก โดยรวบรวมจัดหมวดหมู่
เพื่อสะดวกต่อการศึกษาและนำมาใช้

เหตุผล
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงและรวบรวมกฎกระทรวงซึ่งออกตามความใน
พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันให้เป็นหมวดหมู่ เพื่อ
ความสะดวกในการศึกษาและนำมาใช้ รวมทั้งเพื่อให้เป็นไปตามกรอบการพัฒนากฎหมาย
จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

- ร่าง -

กฎกระทรวง
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามความ
ในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527
พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 มาตรา 8 (1) วรรคสอง มาตรา 23
มาตรา 33 วรรคสอง มาตรา 43 วรรคสอง มาตรา 59 วรรคสอง มาตรา 64 วรรคสอง
มาตรา 65 วรรคสอง มาตรา 100 วรรคหนึ่ง มาตรา 101 วรรคหนึ่ง มาตรา 101 ทวิ
มาตรา 102 (2) มาตรา 102 ทวิ (1) (2) มาตรา 104 วรรคหนึ่ง มาตรา 110 วรรคหนึ่ง
มาตรา 129 วรรคสอง มาตรา 138 มาตรา 144 ตริ และมาตรา 144 จ (1) แห่ง
พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษี
สรรพสามิต (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 และพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต (ฉบับที่ 3)
พ.ศ. 2543 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิก

(1) กฎกระทรวง (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษี
สรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยค่าธรรมเนียม ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527

(2) กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2527) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยอัตราค่าทำการที่จะต้องเสียให้แก่
พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงาน สรรพสามิต ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527

(3) กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2527) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยคลังสินค้าทัณฑ์บน ลงวันที่ 19
พฤศจิกายน พ.ศ. 2527

(4) กฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2527) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยวิธีการในการใช้แสตมป์สรรพสามิต
และเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี เพื่อให้ปรากฏว่าได้เสียภาษีแล้ว ลงวันที่ 19
พฤศจิกายน พ.ศ. 2527

(5) กฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาตและการขอ ต่อบริอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจัดทะเบียน ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527

(6) กฎกระทรวง ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสั่งให้ดอกเบี้ยแก่ผู้ได้รับคืนเงินภาษี ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527

(7) กฎกระทรวง ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2527) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2527

(8) กฎกระทรวง ฉบับที่ 18 (พ.ศ. 2530) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยวิธีการในการใช้แสดงปีสรรพสามิต และเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี เพื่อให้ปรากฏว่าได้เสียภาษีแล้ว ลงวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2530

(9) กฎกระทรวง ฉบับที่ 23 (พ.ศ. 2534) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี ลงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2534

(10) กฎกระทรวง ฉบับที่ 24 (พ.ศ. 2534) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะขอลดหย่อนภาษีได้ ลงวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2534

(11) กฎกระทรวง ฉบับที่ 27 (พ.ศ. 2534) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยจำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาต ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ลงวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2534

(12) กฎกระทรวง ฉบับที่ 29 (พ.ศ. 2536) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการงดเว้นเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ลงวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2536

(13) กฎกระทรวง ฉบับที่ 30 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะขอลดหย่อนภาษีได้ ลงวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2540

(14) กฎกระทรวง ฉบับที่ 31 (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยสินค้าที่ผู้ประกอบการจะขอลดหย่อนภาษีได้ ลงวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2541

(15) กฎกระทรวง ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยสินค้าที่ผู้ประกอบการมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี เนื่องจาก การบริจาคและสินค้าที่ผู้ประกอบการมีสิทธิได้รับคืนภาษีเนื่องจากสินค้าเสียหายหรือเสื่อมคุณภาพ ลงวันที่ 4 มีนาคม พ.ศ. 2540

(16) กฎกระทรวง ฉบับที่ 34 (พ.ศ. 2542) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยบริการที่ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการมีสิทธิได้รับยกเว้นภาษี ลงวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2542

(17) กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้า พ.ศ. 2545 ลงวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2545

(18) กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีสำหรับสินค้าภาษีที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร และการขอรับคืนหรือการยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่ผู้ประกอบการมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี พ.ศ. 2547 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547

(19) กฎกระทรวง ยกเลิกการกำหนดสิ่งที่ไม่ได้ดัดแปลงให้เป็นรถยนต์นั่งหรือรถยนต์โดยสารที่มีที่นั่งไม่เกินสิบคน พ.ศ. 2547 ลงวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2547

(20) กฎกระทรวง ฉบับที่ 36 (พ.ศ. 2547) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยวิธีการในการใช้แสดงปัสรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี เพื่อให้ปรากฏว่าได้เสียภาษีแล้ว ลงวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2547

(21) กฎกระทรวง ฉบับที่ 37 (พ.ศ. 2548) ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 ว่าด้วยสินค้าที่ผู้ประกอบการจะขอลดหย่อนภาษีได้ ลงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548

หมวด 1
บทบัญญัติทั่วไป

ส่วนที่ 1
ค่าธรรมเนียมและค่าทำการ

ข้อ 2 ค่าธรรมเนียม

ให้กำหนดค่าธรรมเนียมตามอัตรา ดังนี้

(1) ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน	ฉบับละ 20,000 บาท
(2) ค่าธรรมเนียมคลังสินค้าทัณฑ์บน รายปี	ฉบับละ 2,000 บาท
(3) การจดทะเบียนเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี	ลักษณะจำเพาะละ 1,000 บาท
(4) ใบอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	ฉบับละ 20,000 บาท
(5) การต่ออายุใบอนุญาตตาม (4)	ฉบับละ 20,000 บาท
(6) ใบอนุญาตนำเข้าซึ่งเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	ครั้งละ 500 บาท
(7) การควบคุมการผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน	เดือนละ 10,000 บาท
(8) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ 100 บาท
(9) การโอนใบอนุญาตครั้งละเท่ากับหนึ่งในห้าของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตประเภทนั้น ๆ	

แต่ละฉบับ

ข้อ 3 อัตราค่าทำการที่จะต้องเสียให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าพนักงาน

สรรพสามิต

บุคคลใดประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตปฏิบัติงานในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการหรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติ ไม่ว่าในหรือนอกเวลาราชการ จะต้องเสียค่าทำการให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตตามอัตรา ดังต่อไปนี้

3.1 นอกสถานที่ทำการโดยปกติ

ก. ระหว่างเวลา 08.30 น. ถึง 16.30 น.

(1) พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตระดับ 1 และระดับ 2 คนละ 100 บาท

(2) พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตระดับ 3 และระดับ 4 คนละ 150 บาท

(3) พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป

คนละ 250 บาท

ข. ระหว่างเวลา 16.30 น. ถึง 24.00 น. หรือระหว่างเวลา 24.00 น. ถึง 08.30 น. ของวันรุ่งขึ้น

(1) พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตระดับ 1 และระดับ 2 คนละ 120 บาท

(2) พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตระดับ 3 และระดับ 4 คนละ 180 บาท

(3) พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป คนละ 300 บาท

3.2 ในสถานที่ทำการโดยปกติ ระหว่างเวลา 16.30 น. ถึง 24.00 น. หรือระหว่างเวลา 24.00 น. ถึง 08.30 น. ของวันรุ่งขึ้น

ก. พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตระดับ 1 และระดับ 2 คนละ 100 บาท

ข. พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตระดับ 3 และระดับ 4 คนละ 150 บาท

ค. พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป คนละ 250 บาท

3.3 การปฏิบัติงานในวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุดราชการ

ก. ในสถานที่ทำการโดยปกติ ระหว่างเวลา 08.30 น. ถึง 16.30 น.

(1) พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตระดับ 1 และระดับ 2 คนละ 100 บาท

(2) พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตระดับ 3 และระดับ 4 คนละ 150 บาท

(3) พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานสรรพสามิตตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไป คนละ 250 บาท

ข. ถ้าปฏิบัติการตาม 1. หรือ 2. จะต้องเสียค่าการทำงานเพิ่มขึ้นจากอัตราตาม 1 หรือ 2. อีกหนึ่งเท่า แล้วแต่กรณี

ส่วนที่ 2

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสั่งให้ดอกเบี้ย

ข้อ 4 หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสั่งให้ดอกเบี้ยแก่ผู้ได้รับคืนเงินภาษี

4.1 ดอกเบี้ยที่จะให้แก่ผู้ได้รับคืนเงินภาษี ให้คิดดังต่อไปนี้

(1) กรณีคืนเงินภาษีที่ชำระตามแบบรายการภาษี ไม่ว่าจะชำระพร้อมกับการยื่นหรือไม่ ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันถัดจากวันครบระยะเวลาสามเดือนนับแต่วันที่ยื่นคำร้องขอคืนเงินภาษี

(2) กรณีคืนเงินภาษีที่ชำระตามการประเมินของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เริ่มคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันชำระภาษี

การคิดดอกเบี้ยตามวรรคหนึ่ง ให้คิดจนถึงวันที่ลงในหนังสือแจ้งคำสั่งคืนเงิน หรือวันที่อนุมัติให้คืนเงินภาษีที่กรมศุลกากรเรียกเก็บเพื่อกรมสรรพสามิต

4.2 การคิดดอกเบี้ยตามข้อ 4.1 จะคิดให้ต่อเมื่อได้มีการยื่นแบบรายการภาษี หรือคำร้องขอคืนเงินภาษีภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนด หรือภายในกำหนดเวลาที่ได้รับการขยายหรือเลื่อนให้

การยื่นคำร้องขอคืนเงินภาษี ผู้ยื่นคำร้องต้องนำเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อพิสูจน์ว่าได้เสียภาษีเกินไปด้วย

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติมเพื่อตรวจสอบว่าได้เสียภาษีโดยไม่มีหน้าที่ต้องเสีย หรือเสียเกินกว่าที่ควรต้องเสีย ผู้ยื่นคำร้องขอคืนเงินภาษีต้องนำเอกสารหรือหลักฐานไปแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่ง แต่ไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำสั่งเป็นหนังสือ ในกรณีที่มีเหตุสมควร อธิบดีมีอำนาจขยายกำหนดเวลาดังกล่าวให้ได้ แต่ให้ระงับการคิดดอกเบี้ยไว้ในระหว่างกำหนดเวลาที่ขยายให้ จนถึงวันที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

ถ้าผู้ยื่นคำร้องขอคืนเงินภาษีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลาที่กำหนด หรือภายในกำหนดเวลาที่อธิบดีได้ขยายให้ ให้ระงับการคิดดอกเบี้ยตั้งแต่วันสุดท้ายของกำหนดเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งตามวรรคสาม

ส่วนที่ 3

หลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร

ข้อ 5 หลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดราคาสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักร เพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี

5.1 การกำหนดราคาสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักรเพื่อถือเป็นเกณฑ์ในการคำนวณภาษี สำหรับสินค้าที่ไม่มีราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม หรือราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมมีหลายราคาให้อธิบดีกำหนดตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ดังนี้

(1) กรณีที่ไม่มีราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรม ให้กำหนดราคาโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

(ก) ใช้ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมนั้นที่ขายสินค้าประเภท ชนิด คุณภาพ และปริมาณเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน โดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในระยะเวลาสามเดือนที่ล่วงมาแล้ว หากไม่มีราคาเช่นนั้น ให้ใช้ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมของผู้ประกอบอุตสาหกรรมรายอื่นที่ขายสินค้าประเภท ชนิด คุณภาพ และปริมาณเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน โดยเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในระยะเวลาสามเดือนที่ล่วงมาแล้ว

ผลของการคำนวณ ถ้ามีเศษของบาทให้คิดทศนิยมเพียงสองตำแหน่ง

(ข) ในกรณีที่ไมอาจกำหนดราคาขายตาม (ก) ได้ ให้ใช้ราคาจากต้นทุนของสินค้าบวกด้วยกำไรตามอัตรามาตรฐานของสินค้าประเภทนั้น ๆ หากไม่สามารถหารราคาจากต้นทุนได้ ให้ใช้ราคาขายปลีกสูงสุดของสินค้าในตลาดปกติในเดือนที่ล่วงมาแล้ว หักด้วยกำไรตามอัตรามาตรฐานของสินค้าประเภทนั้น ๆ

(2) กรณีที่ราคาขาย ณ โรงอุตสาหกรรมมีหลายราคา ให้ใช้ราคาขายสูงสุดต่อหน่วยซึ่งยังมิได้หักส่วนลดหรือค่าลดหย่อนใด ๆ ของสินค้านั้นในเดือนที่ล่วงมาแล้ว

ส่วนที่ 4

กำหนดสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะขอลดหย่อนได้

ข้อ 6 สินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะขอลดหย่อนได้

ให้สินค้านี้เป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะขอลดหย่อนภาษีได้

- (1) น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน
- (2) รถยนต์
- (3) เครื่องไฟฟ้าประเภทเครื่องปรับอากาศ
- (4) รถจักรยานยนต์
- (5) แบตเตอรี่

ส่วนที่ 5

หลักเกณฑ์ในการงดหรือลดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

ข้อ 7 หลักเกณฑ์ในการงดหรือลดเบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

7.1 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่จะต้องเสียเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มทำคำร้องเป็นหนังสือยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่โดยแสดงเหตุผลที่ของงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มนั้น เว้นแต่กรณีที่อธิบดีพิจารณาเห็นสมควรจะสั่งให้งดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มโดยไม่ต้องมีคำร้องก็ได้

7.2 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นคำร้องตามข้อ 7.1 ก่อนได้รับแจ้งการประเมินจากพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้รับหนังสือแจ้งการประเมินก่อนแล้ว ให้ยื่นต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อของงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม

7.3 การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มให้ทำได้เฉพาะกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่มีเจตนาหลีกเลี่ยงภาษีและได้ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบภาษีเป็นอย่างดี

7.4 การลดเบี้ยปรับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งลดได้ ดังต่อไปนี้

(1) กรณีเมื่อพ้นกำหนดเวลายื่นแบบรายการภาษีแล้ว ผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้ยื่นแบบรายการภาษีเองและขอชำระภาษีโดยไม่ได้รับคำเตือนหรือหนังสือเรียกหรือคำสั่งเป็นหนังสือ เบี้ยปรับที่ต้องเสียตามมาตรา 136 (1) ให้ลดลงเหลือตามอัตราและเงื่อนไข ดังนี้

(ก) ถ้าชำระภาษีใน 15 วันนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษีให้เสียร้อยละ 2 ของเบี้ยปรับ

(ข) ถ้าชำระภายหลัง 15 วัน แต่ไม่เกิน 30 วันนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษีให้เสียร้อยละ 5 ของเบี้ยปรับ

(ค) ถ้าชำระภายหลัง 30 วัน แต่ไม่เกิน 60 วันนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษี ให้เสียร้อยละ 10 ของเบี้ยปรับ

(ง) ถ้าชำระภายหลัง 60 วัน แต่ไม่เกิน 90 วันนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษี ให้เสียร้อยละ 15 ของเบี้ยปรับ

(จ) ถ้าชำระภาษีใน 90 วันนับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษีให้เสียร้อยละ 20 ของเบี้ยปรับ

(2) กรณีที่ได้ยื่นแบบรายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป เมื่อผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้ยื่นแบบรายการภาษีใหม่และขอชำระภาษีให้ถูกต้องโดยไม่ได้รับคำเตือนหรือหนังสือเรียกหรือคำสั่งเป็นหนังสือ เบี้ยปรับที่ต้องเสียตามมาตรา 136 (2) ให้ลดลงตามอัตราและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ใน (1) โดยอนุโลม

(3) กรณีอื่นนอกจาก (1) และ (3) ให้เสียร้อยละ 40 ของเบี้ยปรับ

7.5 การลดเงินเพิ่มตามมาตรา 137 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งลดได้ดังต่อไปนี้

(1) ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายใน 7 วัน นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษีหรือวัดถัดจากวันที่ชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสียโดยไม่ได้รับคำเตือนหรือ

หนังสือเรียกหรือคำสั่งเป็นหนังสือ เงินเพิ่มที่ต้องเสียให้ลดลงคงเหลือร้อยละ 0.5 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

(2) ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายใน 15 วัน นับแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาชำระภาษีหรือวัดถัดจากวันที่ชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสียโดยไม่ได้รับค่าเตือนหรือหนังสือเรียกหรือคำสั่งเป็นหนังสือ เงินเพิ่มที่ต้องเสียให้ลดลงคงเหลือร้อยละ 0.75 ต่อเดือนหรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

7.6 การลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มนอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ 7.5 และข้อ 7.6 หรือการงดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม ให้ทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

ส่วนที่ 6

กำหนดสินค้าและบริการที่ได้รับสิทธิคืนหรือยกเว้นภาษี

ข้อ 8 สินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี
เนื่องจากการบริโภค และสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนภาษีเนื่องจากสินค้า
เสียหายหรือเสื่อมคุณภาพ

8.1 ให้เครื่องดื่มน้ำที่บริจาดเป็นสาธารณะประโยชน์แก่ส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์การสาธารณกุศลที่รัฐมนตรีกำหนดเป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี

8.2 ให้สินค้านี้ต่อไปนี้เป็นสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนภาษีที่ได้เสียไว้แล้วในกรณีที่สินค้านั้นได้เสียหายหรือเสื่อมคุณภาพจนใช้การไม่ได้

(1) เครื่องดื่ม

(2) แบตเตอรี่

หมวด 2

บทบัญญัติเกี่ยวกับผู้เสียภาษี

ส่วนที่ 1

คลังสินค้าทัณฑ์บน

ข้อ 9 คลังสินค้าทัณฑ์บน

9.1 ผู้ใดประสงค์จะขอตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ให้ยื่นคำขออนุญาตต่ออธิบดีตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอตั้งกล่าว

9.2 เมื่อได้รับคำขออนุญาตพร้อมด้วยหลักฐานถูกต้องครบถ้วนตามข้อ 9.1 ให้อธิบดีพิจารณาอนุญาตให้ตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน ตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ผู้ยื่นคำขอจะต้องไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน เว้นแต่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมาแล้วก่อนวันยื่นคำขออนุญาตเกิน 3 ปี

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนเป็นนิติบุคคล ผู้บริหารของนิติบุคคลนั้นต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งด้วย

(2) คลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องตั้งอยู่ ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานสรรพสามิตสามารถไปปฏิบัติงานได้โดยสะดวก

(3) คลังสินค้าทัณฑ์บนต้องเป็นอาคารที่มั่นคง มีรั้วรอบขอบชิด ไม่มีช่องทางที่จะเข้าหรือออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนได้นอกจากทางประตูซึ่งมีได้ไม่เกิน 2 ประตู ทั้งนี้ ไม่รวมถึงประตูบริเวณคลังสินค้าทัณฑ์บนซึ่งให้มีได้ตามสมควร

(4) คลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับเก็บสินค้าทั่วไปต้องก่อสร้างด้วยอิฐ หรือคอนกรีตมูลงหลังคาให้มั่นคงแข็งแรงด้วยกระเบื้อง หินชนวน หรือเหล็กลูกฟูกอาบสังกะสีซึ่งย้าตะปูให้เชื่อมกันตรึงติดกับผนัง มีประตูอย่างมั่นคงแข็งแรงและมีสายยูสำหรับลั่นกุญแจ

ส่วนคลังสินค้าทัณฑ์บนสำหรับเก็บสินค้าที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะ ให้พิจารณาอนุญาตสำหรับสถานที่และอาคารที่มั่นคงตามหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งเท่าที่ไม่ขัดกับสภาพของสินค้าที่จะเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนนั้น

(5) ในกรณีที่อธิบดีเห็นสมควรจะสั่งให้แก้ไขแบบแปลนแผนผังที่ได้ยื่นไว้ตลอดทั้งสั่งให้สร้างที่פקและที่ทำการสำหรับเจ้าพนักงานสรรพสามิตซึ่งจะมาควบคุมอยู่ที่คลังสินค้าทัณฑ์บนก็ได้

(6) สินค้าที่จะพิจารณาให้เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องเป็นสินค้าที่มีลักษณะ ดังนี้

(ก) เป็นสินค้าที่สามารถผลิตได้ตลอดปี แต่จำหน่ายได้ดีเป็นบางฤดู

(ข) สินค้าที่วัตถุดิบในการผลิตมีมากเป็นบางฤดู

(ค) สินค้าที่มีราคาสูงและจำหน่ายได้ช้า

(ง) สินค้าอื่น ๆ ที่อธิบดีพิจารณาเห็นสมควร

ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าสินค้าใดไม่สมควรอนุญาตให้นำเข้าเก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน อาจไม่อนุญาตก็ได้

(7) ผู้ขอตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บน นอกจากจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตและกฎหมายว่าด้วยศีกัตอัตรภาษีสรรพสามิตแล้ว จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) ต้องทำสัญญาไว้ว่าจะให้เบี้ยปรับเมื่อตนไม่ปฏิบัติตามสัญญา และให้มีประกันไว้กับกรมสรรพสามิตตามแบบที่อธิบดีกำหนด

(ข) เมื่อได้รับอนุญาตให้ตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนแล้ว ห้ามมิให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนแก้ไขเปลี่ยนแปลงคลังสินค้าทัณฑ์บนให้ผิดไปจากแบบแปลนแผนผังที่ได้รับอนุญาตไว้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี

เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนจะต้องดูแลรักษามิให้คลังสินค้าทัณฑ์บนชำรุดเสียหายหรือเปลี่ยนแปลงไปจากแบบแปลนแผนผังที่ได้รับอนุญาตไว้ หากมีการชำรุดเสียหายหรือเปลี่ยนแปลงไปจะต้องแจ้งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่คลังสินค้าทัณฑ์บนนั้นตั้งอยู่ทราบโดยมิชักช้า และต้องดำเนินการแก้ไขหรือซ่อมแซมให้ถูกต้องตามแบบแปลนแผนผังที่ได้รับอนุญาตไว้ภายในระยะเวลาที่เจ้าพนักงานสรรพสามิตกำหนด

(ค) เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนจะเก็บสินค้าไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บนได้เพียงเฉพาะสินค้าที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าเก็บตามที่ปรากฏในสัญญาที่ทำไว้กับกรมสรรพสามิตเท่านั้น

(ง) เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องจัดให้มีเครื่องชั่ง ตวง วัด และเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เท่าที่จำเป็นและเหมาะสมกับสินค้าที่เก็บในคลังสินค้าทัณฑ์บน

9.3 ใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด

9.4 เมื่อเจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนประสงค์จะโอนกิจการให้แก่บุคคลอื่น ให้เจ้าของคลังสินค้าทัณฑ์บนและผู้ประสงค์จะรับโอนกิจการยื่นคำขอต่ออธิบดีตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอดังกล่าว

9.5 ผู้รับโอนกิจการคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับผู้ขออนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนตามข้อ 9.2 (1) และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขตามข้อ 9.2 (7) ด้วย

ในกรณีที่ผู้รับโอนกิจการคลังสินค้าทัณฑ์บนเป็นนิติบุคคล ผู้บริหารของนิติบุคคลนั้นจะต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามเช่นเดียวกับผู้ขออนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนตามข้อ 9.2 (1) ด้วย

9.6 ผู้รับโอนกิจการคลังสินค้าทัณฑ์บนต้องยอมรับสิทธิและหน้าที่ของผู้โอนกิจการคลังสินค้าทัณฑ์บนทั้งหมด

9.7 เมื่ออธิบดีเห็นสมควร ให้ส่งอนุญาตให้โอนกิจการคลังสินค้าทัณฑ์บนได้โดยแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ขอทราบ และให้ออกใบอนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนตามข้อ 9.3 ให้แก่ผู้รับโอนกิจการคลังสินค้าทัณฑ์บน

9.8 การยื่นคำขออนุญาตตั้งคลังสินค้าทัณฑ์บนตามข้อ 9.1 และการยื่นคำขออนุญาตโอนกิจการคลังสินค้าทัณฑ์บนตามข้อ 9.4 ให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่นั้น ๆ

ส่วนที่ 2

แสดมปีสรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี

ข้อ 10 วิธีการในการใช้แสดมปีสรรพสามิตและเครื่องหมายแสดงการเสียภาษี เพื่อให้ปรากฏว่าได้เสียภาษีแล้ว

10.1 การใช้แสดมปีสรรพสามิตเพื่อให้ปรากฏว่าได้เสียภาษีแล้ว ให้ผู้ประกอบการหรือผู้นำเข้ามีหน้าที่ปิดและขีดฆ่าแสดมปีสรรพสามิตทุกดวงที่ใช้ โดยทำเครื่องหมายอย่างใดอย่างหนึ่งหรือวันเดือนปีที่ขีดฆ่าให้เห็นชัดเจน เครื่องหมายที่ใช้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อน และให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(1) สำหรับเครื่องดื่ม ให้ปิดแสดมปีสรรพสามิตที่ปากภาชนะที่บรรจุเครื่องดื่มในลักษณะซึ่งถ้าได้เปิดภาชนะนั้นแล้วแสดมปีสรรพสามิตนั้นจะต้องถูกทำลาย

(2) สำหรับเครื่องปรับอากาศ ให้ปิดแสดมปีสรรพสามิตที่ Fancoil Unit หรือ Condensing Unit ของเครื่องปรับอากาศ 1 ดวง ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนตามชนิดดังนี้

(ก) เครื่องปรับอากาศที่ใช้กับอาคารสำนักงานและบ้านพักอาศัยและผลิตในราชอาณาจักร ให้ปิดแสดมปีสรรพสามิตสำหรับเครื่องปรับอากาศชนิด “FC” ที่ Fancoil Unit

(ข) เครื่องปรับอากาศที่ใช้กับอาคารสำนักงานและบ้านพักอาศัยและนำเข้าในราชอาณาจักร ให้ปิดแสดมปีสรรพสามิตสำหรับเครื่องปรับอากาศชนิด “FC นำเข้า” ที่ Fancoil Unit

(ค) เครื่องปรับอากาศแบบหน้าต่างหรือที่มีลักษณะคล้ายกันและผลิตในราชอาณาจักร ให้ปิดแสดมปีสรรพสามิตสำหรับเครื่องปรับอากาศชนิด “CD” ที่ Condensing Unit

(ง) เครื่องปรับอากาศแบบหน้าต่างหรือที่มีลักษณะคล้ายกันและนำเข้าในราชอาณาจักร ให้ปิดแสดมปีสรรพสามิตสำหรับเครื่องปรับอากาศชนิด “CD นำเข้า” ที่ Condensing Unit

(จ) เครื่องปรับอากาศที่ใช้กับรถยนต์ให้ปิดแสดมปีสรรพสามิตสำหรับเครื่องปรับอากาศชนิด “AUTO” ที่ Fancoil Unit

ทั้งนี้ หากลอกแสดมปีสรรพสามิตสำหรับเครื่องปรับอากาศตาม (ก) (ข) (ค) (ง) หรือ (จ) ออกจากเครื่องปรับอากาศแล้ว แสดมปีสรรพสามิตดังกล่าวจะปรากฏคำว่า “VOID” เกิดขึ้น

10.2 การใช้เครื่องหมายแสดงการเสียภาษีเพื่อให้ปรากฏว่าได้เสียภาษีแล้ว ให้ปฏิบัติดังนี้

(ก) สิ่งฉนิภษษณะ

(1) ผษจีบ หรือผษเกลียว ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องใชัเครื่องฉนิภักัดให้แน่นกับ ปษภษษณะในลักษณะซึ่งถ้าเปิดออกแล้ว ผษจีบหรือผษเกลียวต้องคลยจีบหรือเกลียวออก

(2) ผษหรือจุก หรือสิ่งฉนิภษษณะอื่นซึ่งใช้ฉนิภษษณะนั้นได้ในทำนองเดียวกับผษหรือจุกผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องใชัเครื่องฉนิภักัดให้แน่นกับปษภษษณะในลักษณะซึ่งถ้าเปิดออกแล้ว ผษหรือจุกหรือสิ่งฉนิภษษณะดังกล่าวต้องขาดแยกออกหรือชำระหรือเสียสภาพเดิมจนไม่สามารถ ใชัได้อีก

(ข) ภษษณะบรรจุสินค้ำซึ่งสามารถปิดฉนิภักได้โดยไม่ต้องใช้สิ่งฉนิภษษณะตาม (ก) ผู้ประกอบอุตสาหกรรมต้องใชัเครื่องฉนิภักัดให้ติดแน่นในลักษณะซึ่งถ้าเปิดออกแล้ว ภษษณะบรรจุสินค้ำนั้นต้องขาดแยกออกหรือชำระหรือเสียสภาพเดิมจนไม่สามารถใชัได้อีก

ข้อ 11 หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาตและการขอต่ออายุใบอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน

11.1 ผู้ใดประสงค์จะผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอดังกล่าว

เมื่ออธิบดีเห็นสมควร จะแจ้งให้ผู้ขออนุญาตทราบว่ผู้ขออนุญาตอาจก่อสร้างโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนได้ ในการนี้อธิบดีมีอำนาจสั่งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมแบบแปลนแผนผังและรายการที่ได้ยื่นไว้ได้

11.2 ผู้ขออนุญาตต้องสร้างโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนให้ถูกต้อง ตามแบบแปลนและรายการที่อธิบดีได้ให้ความเห็นชอบ

11.3 เมื่อก่อสร้างและติดตั้งเครื่องจักรเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ขออนุญาตแจ้งเป็นหนังสือ ให้อธิบดีทราบเพื่อตรวจโรงงานและเครื่องจักร ถ้าปรากฏว่โรงงานหรือเครื่องจักรนั้นยังไม่ถูกต้องตามแบบแปลนและรายการที่อธิบดีได้ให้ความเห็นชอบไว้ ให้อธิบดีสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้อง

เมื่อผู้ขออนุญาตได้ดำเนินการถูกต้องแล้ว ให้อธิบดีออกใบอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนได้ตามแบบที่อธิบดีกำหนด

11.4 ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนปฏิบัติตามระเบียบกรมสรรพสามิตว่ด้วยการควบคุมโรงงานผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียน

11.5 ผู้ได้รับใบอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามแบบที่อธิบดีกำหนด พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอดังกล่าว

11.6 การขอต่ออายุใบอนุญาตผลิตเครื่องหมายแสดงการเสียภาษีจดทะเบียนจะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข ดังนี้

(1) โรงงานและเครื่องจักรต้องอยู่ในสภาพมั่นคงแข็งแรงปลอดภัย และเป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้อนุญาตไว้

(2) อธิบดีอาจสั่งให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตแก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงโรงงานหรือเครื่องจักรได้ตามที่เห็นสมควร

11.7 เมื่ออธิบดีพิจารณาว่าการขอต่ออายุใบอนุญาตถูกต้อง ให้อธิบดีออกใบอนุญาตตามแบบใบอนุญาตเดิมให้ใหม่

11.8 การยื่นคำขออนุญาตตามข้อ 11.1 และคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ 11.5 ในกรุงเทพมหานครให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่นั้น ๆ

ส่วนที่ 3

สถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย

ข้อ 12 จำนวน หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการอนุญาตให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย

12.1 ผู้ประกอบอุตสาหกรรมผู้ใดประสงค์จะมีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ให้ยื่นคำขอตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบคำขอ โดยยื่น ณ สถานที่ ดังนี้

(1) กรณีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายหรือโรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครให้ยื่น ณ กรมสรรพสามิต

(2) กรณีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายหรือโรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่ในจังหวัดอื่นให้ยื่น ณ สำนักงานสรรพสามิตอำเภอหรือสำนักงานสรรพสามิตจังหวัดแห่งท้องที่ที่สถานแสดงรถยนต์ เพื่อขาย หรือ โรงอุตสาหกรรมนั้นตั้งอยู่ หรือจะยื่น ณ กรมสรรพสามิตก็ได้

12.2 เมื่อได้รับคำขออนุญาตพร้อมด้วยหลักฐานถูกต้องครบถ้วนตามข้อ 12.1 แล้วให้อธิบดีพิจารณาอนุญาตให้มีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) สถานแสดงรถยนต์เพื่อขายจะต้องดำเนินการโดยผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งผลิตรถยนต์ที่จะนำมาไว้ในสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย

(2) จำนวนสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายของผู้ประกอบอุตสาหกรรมแต่ละรายให้เป็นดังนี้

(ก) ในกรุงเทพมหานคร เขตละไม่เกิน 3 แห่ง

(ข) ในจังหวัดอื่น อำเภอละไม่เกิน 1 แห่ง เว้นแต่ในกรณีที่มีกิ่งอำเภอให้มีในกิ่งอำเภอได้ กิ่งอำเภอละไม่เกิน 1 แห่ง

(ค) ในกรณีที่อธิบดีพิจารณาเห็นสมควรเป็นการเฉพาะรายจะอนุญาตมากกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ใน (ก) หรือ (ข) ก็ได้

(3) ใบอนุญาตให้มีสถานแสดงรถยนต์เพื่อขาย ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

12.3 การนำรถยนต์จากโรงอุตสาหกรรมไปยังสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายหรือจากสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายกลับคืนโรงอุตสาหกรรม หรือจากสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายแห่งหนึ่งไปยังสถานแสดงรถยนต์เพื่อขายอีกแห่งหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมออกหนังสือสำคัญตามแบบที่อธิบดีกำหนดกำกับไปกับรถยนต์แต่ละคันด้วย

ส่วนที่ 4

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยกเว้นภาษี
สำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้า

ข้อ 13 กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยกเว้นภาษีสำหรับ
สินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้า

13.1 สินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าที่จะได้รับ
ยกเว้นภาษี ตามมาตรา 101 ทวิ ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (1) เป็นสินค้าของผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามข้อ 13.2
- (2) เป็นสินค้าประเภทหรือชนิดที่อธิบดีกำหนด

13.2 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ประสงค์จะขอยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็น
วัตถุดิบ หรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าตามมาตรา 101 ทวิ ต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้ประกอบอุตสาหกรรมหรือผู้นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต
- (2) เป็นนิติบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายไทย
- (3) มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้วไม่ต่ำกว่าจำนวนที่อธิบดีกำหนด

13.3 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ประสงค์จะขอยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่นำมาใช้เป็น
วัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าตามมาตรา 101 ทวิ ยื่นคำขอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดี
มอบหมายตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมหลักฐานที่ระบุไว้ในคำขอ โดยให้ยื่นคำขอดังกล่าว ณ
สถานที่ใดสถานที่หนึ่งดังต่อไปนี้

- (1) กรมสรรพสามิต
- (2) สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่โรงอุตสาหกรรมตั้งอยู่

(3) สำนักงานสรรพสามิตพื้นที่แห่งท้องที่ที่ด้านศุลกากรที่มีการนำเข้าตั้งอยู่ เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามวรรคหนึ่ง วางหลักประกันค่าภาษีตามที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายกำหนด

13.4 ก่อนนำสินค้าที่ขอยกเว้นภาษีออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือก่อนขนสินค้าออกจากอารักขาของศุลกากร ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 13.3 แจ้งเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งตามข้อ 13.3 วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ตามแบบที่อธิบดีกำหนด เพื่อทำการตรวจสอบและนับจำนวนหรือปริมาณสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี

ในกรณีที่เห็นสมควร อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะสั่งให้ตรวจสอบสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีทางเอกสารหรือโดยวิธีการอื่นแทนก็ได้

เมื่อได้ตรวจสอบความถูกต้องของสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีแล้ว ให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตประทับตราหรือเครื่องหมายเพื่อแสดงว่าเป็นสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษี แต่ถ้าโดยสภาพของสินค้านั้นไม่อาจกระทำการดังกล่าวได้ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งดำเนินการอื่นใดตามที่เห็นสมควรเพื่อแสดงให้ทราบว่าสินค้าเช่นนั้น

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 13.3 นำสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือออกจากอารักขาของศุลกากรไม่ตรงกับที่ผ่านการตรวจสอบและนับจำนวนหรือปริมาณตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีดังกล่าวชี้แจงเหตุผลประกอบ ทั้งนี้ ให้ได้รับยกเว้นภาษีเฉพาะตามจำนวนหรือปริมาณที่นำออกจากโรงอุตสาหกรรมหรืออารักขาของศุลกากรตามที่ตรวจสอบได้จริง แต่ไม่เกินจำนวนหรือปริมาณที่ระบุไว้ในคำขออนุมัติตามข้อ 13.3

13.5 การขนสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือออกจากอารักขาของศุลกากร ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 13.3 มีเอกสารตามที่อธิบดีกำหนดกำกับไปกับสินค้านั้นด้วย

การขนน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันทางท่อ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 13.3 ปฏิบัติตามวิธีการและมีเอกสารตามที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 13.3 ไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้ถือว่าสินค้านั้นไม่ได้รับการยกเว้นภาษี

13.6 ถ้าปรากฏว่าสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีสูญหายหรือจำนวนหรือปริมาณขาดไปในระหว่างการขน ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 13.3 ชำระภาษีสำหรับสินค้าตามประเภทหรือชนิดและจำนวนหรือปริมาณที่สูญหายหรือขาดไปในอัตราภาษีที่ใช้อยู่ ณ วันที่ความรับผิดชอบจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นได้สูญหายหรือจำนวนหรือปริมาณขาดไปเพราะเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุผลอันสมควร

ในกรณีที่สินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีเป็นน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน หากความแตกต่างของปริมาณน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ขอยกเว้นภาษีเปรียบเทียบกับปริมาณน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันที่ตรวจวัดได้จากโรงอุตสาหกรรมที่นำน้ำมันและผลิตภัณฑ์นั้นมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบ

ในการผลิตน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันประเภทหรือชนิดเดิมหรืออีกประเภทหรืออีกชนิดหนึ่ง หรือเปรียบเทียบกับปริมาณน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันที่วัดได้จากโรงอุตสาหกรรมที่นำน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันนั้นมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันเพื่อการส่งออก แล้วแต่กรณีมีความแตกต่างกันเกินกว่าร้อยละ 0.5 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 13.3 ชำระภาษีสำหรับส่วนที่แตกต่างดังกล่าว เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นได้สูญหายหรือจำนวนหรือปริมาณขาดไปเพราะเหตุสุดวิสัยหรือมีเหตุผลอันสมควร

13.7 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 13.3 จัดทำบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีตามแบบที่อธิบดีกำหนด และยื่นบัญชีประจำวันและงบเดือนดังกล่าวต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

13.8 ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดที่จะนำสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าตามมาตรา 101 ทวิ จะต้องทำสัญญาไว้กับอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายว่าจะให้เบี้ยปรับตามสัญญานั้นแต่วันที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) นำไปใช้นอกเหนือจากการนำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิต

(2) สูญหายหรือจำนวนหรือปริมาณขาดไปในระหว่างการเก็บรักษา

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมใดตามวรรคหนึ่งยื่นสูตรการผลิตต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งตามข้อ 13.3 วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี เพื่อให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายพิจารณาอนุมัติสูตรการผลิตดังกล่าวด้วย

13.9 เมื่อได้รับอนุมัติสูตรการผลิตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่จะนำสินค้าที่ได้รับการยกเว้นภาษีมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าในโรงอุตสาหกรรมของตนแจ้งเจ้าพนักงานสรรพสามิต ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งตามข้อ 13.3 วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ตามแบบที่อธิบดีกำหนด เพื่อทำการตรวจสอบและนับจำนวนหรือปริมาณสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีก่อนรับเข้าในโรงอุตสาหกรรมของตน

13.10 ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่นำสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าในโรงอุตสาหกรรมของตนจะต้องนำสินค้าที่ผลิตได้นั้นออกจากโรงอุตสาหกรรมของตนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีของสินค้าที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าเกิดขึ้น

ในกรณีที่นำสินค้าที่ผลิตได้ตามวรรคหนึ่งไปเก็บไว้ในคลังสินค้าทัณฑ์บน ต้องนำสินค้านั้นออกจากคลังสินค้าทัณฑ์บนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีของสินค้านำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าเกิดขึ้น

หากไม่สามารถนำสินค้าดังกล่าวมาใช้ผลิตสินค้าได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือไม่สามารถนำออกจากคลังสินค้าที่ตนได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 13.3 ชำระภาษีสำหรับสินค้าที่ขอยกเว้นภาษีนับแต่วันที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีของสินค้านำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าเกิดขึ้น

13.11 ในกรณีการขนส่งน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันทางท่อ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีที่ได้รับอนุมัติตามข้อ 13.3 ชำระภาษีสำหรับน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันดังกล่าว นับแต่วันที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีของน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันที่นำมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันเกิดขึ้นในแต่ละวัน

13.12 ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่นำสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้าต้องแจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีดังกล่าวตามแบบที่อธิบดีกำหนดพร้อมกับการยื่นแบบรายการภาษีและชำระภาษี หรือพร้อมกับการขอยกเว้นภาษีหรือคืนภาษีในกรณีส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรตามมาตรา 100 เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตตรวจสอบความถูกต้อง

ให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่นำสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้า จัดทำบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีดังกล่าวตามแบบที่อธิบดีกำหนด และยื่นบัญชีประจำวันและงบเดือนดังกล่าวต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่นำสินค้าที่ได้รับยกเว้นภาษีมาใช้เป็นวัตถุดิบหรือส่วนประกอบในการผลิตสินค้า

13.13 สินค้าใดที่ผลิตขึ้นจากวัตถุดิบหรือมีส่วนประกอบเป็นสินค้าที่ได้รับการยกเว้นภาษีตามกฎหมายนี้ จะนำสินค้าที่ผลิตขึ้นดังกล่าวนี้มายกเว้นภาษีตามกฎหมายนี้อีกไม่ได้

13.14 กฎกระทรวงนี้มิให้ใช้บังคับกับผู้ประกอบอุตสาหกรรมประเภทคลังน้ำมันที่มีการปรุงแต่งน้ำมันโดยการเพิ่มสารเติมแต่ง

13.15 ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบและแนวปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

ส่วนที่ 5

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีสำหรับสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร และการขอรับคืนหรือยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี

ข้อ 14 กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีสำหรับสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร และการขอรับคืนหรือยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี

ข้อความทั่วไป

14.1 ในกฎกระทรวงนี้

“เขตปลอดอากร” หมายความว่า เขตปลอดอากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

14.2 ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการ เงื่อนไข และแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

**การยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีสำหรับสินค้า
ที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร**

14.3 สินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากรที่จะได้รับยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีตามมาตรา 100 ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

(1) เป็นสินค้าที่บุคคลตามข้อ 14.4 เป็นผู้ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร และ

(2) ไม่เป็นสินค้าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีได้ประกาศโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 103 กำหนดให้ได้รับการลดอัตราหรือยกเว้นภาษีในกรณีส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร

14.4 ให้ผู้ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรหรือผู้นำเข้าไปในเขตปลอดอากรดังต่อไปนี้ มีสิทธิขอยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีตามความในหมวดนี้

(1) ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

(2) นิติบุคคลที่มีใช้ผู้ประกอบการตาม (1) ซึ่งได้ซื้อหรือได้รับสินค้าที่ผลิตในราชอาณาจักรจากผู้ประกอบการเป็นทอดแรก เพื่อส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากรต่อไป

(3) บุคคลอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

14.5 ให้ผู้มีสิทธิขอยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีที่ประสงค์จะขอยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีสำหรับสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากรยื่นคำขอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ณ กรมสรรพสามิต หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่สำนักงานโรงงานอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน หรือสถานที่เก็บสินค้าของผู้ที่ตั้งอยู่ในเขต แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกำหนด พร้อมด้วยหลักฐานประกอบคำขอดังกล่าว

14.6 เมื่อได้รับคำขอตามข้อ 14.5 แล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีคำสั่งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ พร้อมกับหลักฐานเกี่ยวกับการส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรหรือนำสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากร

ในกรณีที่เห็นสมควร อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะสั่งให้มีการตรวจสอบสินค้าด้วยหรือสั่งให้ดำเนินการใด ๆ กับสินค้านั้น เพื่อแสดงว่าเป็นสินค้าที่ขอรบายกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีก็ได้

14.7 เมื่อการตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ หรือความถูกต้องของคำขอและสินค้าแล้วแต่กรณี เสร็จสิ้นแล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอนำสินค้าที่ขอยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน หรือสถานที่เก็บสินค้าแล้วแต่กรณี ไปยังสถานที่ส่งออกหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาที่จะต้องส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรหรือสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากรด้วย

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าสินค้ายังมีได้เสียภาษีให้นำสินค้าดังกล่าวออกจากโรงอุตสาหกรรมหรือคลังสินค้าทัณฑ์บนโดยยังไม่ต้องชำระภาษีสำหรับสินค้านั้นได้ และให้ถือว่าสินค้านั้นได้รับการขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาชำระภาษีออกไปเป็นการชั่วคราว จนกว่าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะได้มีคำสั่งให้ยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษี

14.8 สินค้าที่ขอรบายกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีต้องได้รับการรับรองการส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าเขตปลอดอากรโดยพนักงานศุลกากร ก่อนการส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายพิจารณาเห็นสมควร อาจสั่งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบสินค้าก่อนการส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากรด้วยก็ได้

14.9 เมื่อมีการส่งสินค้าที่ขอรบายกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีออกนอกราชอาณาจักรหรือนำสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากรแล้ว ให้ผู้ยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีแจ้งการส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรหรือนำสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากร พร้อมทั้งส่งหลักฐานการรับรองการส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรหรือนำสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากรของพนักงานศุลกากร แล้วแต่กรณี ต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรหรือนำสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากร

14.10 เมื่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้พิจารณาแล้วว่าคำขอและหลักฐานเกี่ยวกับการยื่นคำขอถูกต้อง และปรากฏว่ามีการส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรหรือนำสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากรถูกต้องตามที่ได้แจ้งไว้ ให้สั่งยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีสำหรับสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากร แล้วแต่กรณี ตามที่เห็นสมควร

หากปรากฏว่าสินค้านั้นได้สูญหายหรือขาดจำนวนไปจากที่ได้ระบุในคำขอ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะสั่งยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีเฉพาะสินค้าที่ได้มีการส่งออก:

นอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากรตามความเป็นจริงก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ผู้ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรหรือผู้นำสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากรมีหน้าที่เสียภาษีสำหรับสินค้าตามชนิดและจำนวนที่สูญหายหรือขาดไปในอัตราภาษีที่ใช้บังคับอยู่ ณ วันที่ความรับผิดชอบจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าสินค้านั้นได้สูญหายหรือขาดจำนวนไปเพราะเหตุสุดวิสัย หรือกรณีที่ขาดจำนวนไปเพราะยังมิได้นำออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน หรือสถานที่เก็บสินค้า แล้วแต่กรณี

14.11 ผู้ยื่นคำขอยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีต้องยินยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในโรงอุตสาหกรรมหรือสถานที่เก็บสินค้าในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้การเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

ในกรณีที่มีการนำสินค้าเข้าไปในเขตปลอดอากร ผู้นำสินค้าเข้าไปในเขตอากรต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิตในส่วนที่เกี่ยวกับเขตปลอดอากรด้วย

14.12 ผู้ยื่นคำขอยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีที่ไม่ส่งสินค้าออกนอกราชอาณาจักรหรือนำเข้าไปในเขตปลอดอากรภายในระยะเวลาที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายกำหนด หรือฝ่าฝืนข้อ 14.10 หรือข้อ 14.12 ไม่มีสิทธิได้รับการยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษี และให้ผู้นั้นมีหน้าที่เสียภาษีสำหรับสินค้าที่ขอรับยกเว้นภาษีหรือลดอัตราภาษีในอัตราภาษีที่ใช้บังคับอยู่ ณ วันที่ความรับผิดชอบจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

การขอรับคืนหรือยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษี

14.13 ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งประสงค์จะขอรับคืนหรือยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่ผู้นั้นมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีตามมาตรา 102 ยื่นคำขอต่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย ณ กรมสรรพสามิต หรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่โรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน หรือสถานที่เก็บสินค้าตั้งอยู่ ตามแบบและวิธีการที่อธิบดีกำหนดพร้อมด้วยหลักฐานประกอบคำขอดังกล่าว

14.14 เมื่ออธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายได้รับคำขอตามข้อ 14.13 แล้ว ให้มีคำสั่งให้เจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบสินค้านั้น และสั่งให้ประทับตราหรือเครื่องหมาย เพื่อแสดงว่าเป็นสินค้าที่มีการขอรับคืนหรือยกเว้นภาษีก่อนนำออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน หรือสถานที่เก็บสินค้า แล้วแต่กรณี

ในกรณีเช่นนี้ให้นำความในข้อ 14.7 และข้อ 14.8 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

14.15 ให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมแจ้งการนำสินค้าออกจากโรงอุตสาหกรรม คลังสินค้าทัณฑ์บน หรือสถานที่เก็บสินค้า หรือแจ้งการจำหน่ายสินค้าให้แก่ผู้ได้รับเลขสิทธิตาม

มาตรา 102 (3) ต่อเจ้าพนักงานสรรพสามิตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่นำสินค้าออกจากสถานที่ดังกล่าว หรือนับแต่วันจำหน่ายสินค้า แล้วแต่กรณี ณ กรมสรรพสามิตหรือสำนักงานสรรพสามิตพื้นที่ที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้แจ้งการขอรับคืนหรือยกเว้นภาษีไว้ พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีสินค้าตามมาตรา 102 (1) (2) หรือ (3) หลักฐานที่ส่วนราชการในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น องค์การสาธารณกุศล คณะทูตหรือองค์การระหว่างประเทศ และกระทรวงการต่างประเทศได้ลงลายมือชื่อรับรองการรับหรือการใช้สินค้านั้น

(2) ในกรณีสินค้าเป็นน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันตามมาตรา 102 (4) หลักฐานการนำน้ำมันหรือผลิตภัณฑ์น้ำมันไปเติมในอากาศยานหรือเรือ และการปล่อยอากาศยานหรือเรือดังกล่าวไปต่างประเทศของพนักงานศุลกากร

ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมซึ่งไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ไม่มีสิทธิได้รับการคืนหรือยกเว้นภาษีและให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเสียภาษีสำหรับสินค้าที่ขอรับการยกเว้นภาษีนั้น ในอัตราภาษีที่ใช้บังคับอยู่ ณ วันที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

14.16 เมื่อพิจารณาคำขอและหลักฐานที่เกี่ยวข้องและปรากฏว่าได้มีการรับหรือการใช้สินค้าตามที่ระบุในคำขอแล้ว ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายสั่งให้คืนหรือยกเว้นภาษีสำหรับสินค้านั้น แล้วแต่กรณี ตามที่เห็นสมควร

ถ้าปรากฏว่าสินค้านั้นได้สูญหายหรือขาดจำนวนไปจากที่ระบุไว้ในคำขอ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะสั่งให้คืนหรือยกเว้นภาษีเฉพาะจำนวนที่ได้มีการรับหรือมีการใช้ตามความเป็นจริงก็ได้

บทเฉพาะกาล

14.17 คำขอยกเว้นหรือคืนภาษีหรือลดอัตราภาษีสำหรับสินค้าที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร หรือคำขอรับคืนหรือยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าที่ผู้ประกอบการมีสิทธิได้รับคืนหรือยกเว้นภาษีที่ได้ยื่นไว้แล้วก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอที่ได้ยื่นตามกฎกระทรวงนี้

หมวด 3

บทบัญญัติเกี่ยวกับพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ 15 บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่

พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ทำยกกฎกระทรวง ฉบับที่ .. พ.ศ.
ออกตามความในพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิตพ.ศ. 2527
ว่าด้วยบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

(ด้านหน้า)

6 เซนติเมตร

(ตราครุฑ) บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527 กรมสรรพสามิต กระทรวงการคลัง วันออกบัตร...../...../..... บัตรหมดอายุ...../...../.....

9.5 เซนติเมตร

(ด้านหลัง)

6 เซนติเมตร

รูปถ่าย	
แต่งเครื่องแบบปกติขาวหรือ	
เลขที่.....	
เครื่องแบบปฏิบัติราชการ	
ชื่อ.....	
หรือเครื่องแบบเจ้าพนักงาน	
ตำแหน่ง.....	
สรรพสามิต หน้าตรวจ	
สังกัด.....	
สวมหมวก ขนาด 3 x 4	
เซนติเมตร	พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ ภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2527

9.5 เซนติเมตร

ตรากรมสรรพสามิต